

“वैरी शिला दुर्लभैव प्रायः कलियुगे पुनः । स्फुटिकाभा भवेत् सा तु चर्मं नित्यं विसृजति । गणेशः स तु विज्ञेयः स्वल्पशुण्डाङ्कितो भवेत् । शुण्डाकारा शिला वापि गजाननसमापि वा । यस्या मध्ये मङ्गलं चक्रं स्रष्टुमशक्यं यद्दिशि । सा शिला तस्य दिक्पस्य सेव्या बहिशि राज्यदा । अर्द्धचन्द्राकृतियत्नं दृश्यते शकल-इवम् । सा तु चन्द्रशिला तत्रचयुक्ता भौमशिला मता । वाणाकारेण चिह्नेन ज्ञेया बुधशिला सुराः । दीर्घेण चतुरस्रेण युक्ता गुरुशिला मता । पञ्चकोणा तु शुकस्य चापाकारा शनेमता । सर्पाकारा तु राहोः स्यात् केतोस्तु ध्वजकूपिणी” मेरुतम् ।

तुलसी प्रति भगवदुक्तः “अहञ्च शैलरूपी च गण्डकी-तीरसन्निधौ । अधिष्ठानं करिष्यामि भारते तव शायतः । वज्रकीटाश्च कसयो वज्रदंष्ट्राश्च तत्र वै । तच्छिवाङ्गहरे चक्रं करिष्यन्ति मदीयकम् । एकद्वारे चतुस्रकं वनमालाविभूषितम् । नवीननीरदाकारं लक्ष्मीनारायणाभिधम् । एकद्वारे चतुस्रकं नवीननीरदोपमम् । लक्ष्मीजनार्दनं ज्ञेयं रहितं वनमालया । द्वारद्वये चतुस्रकं गोप्सरेण समन्वितम् । रघुनाथाभिधं ज्ञेयं वेष्टितं वनमालया । अतिशुद्धं द्विचक्रन्तु नवीननीरदोपमम् । दक्षिणामनं विज्ञेयं गृह्णियाञ्च सुखप्रदम् । अतिशुद्धं द्विचक्रञ्च वनमालाविभूषितम् । श्रीधरं देवि ! विज्ञेयं श्रीपदं गृह्णियां सदा । स्थूलञ्च वक्तुलाकारं रहितं वनमालया । द्विचक्रं स्फुटमखलं ज्ञेयं दामोदराभिधम् । मध्यमं वक्तुलाकारं द्विचक्रं वाणविक्रतम् । वज्रसामाभिधं ज्ञेयं शरदणसमन्वितम् । स्थूलं चतुर्दशकं नवीनजलदप्रभम् । अनन्ताख्यकं विज्ञेयं चतुर्गणकप्रदम् । मध्यमं सप्तचक्रञ्च खलदणसमन्वितम् । राजराजेश्वरं ज्ञेयं राजसम्पत्करं त्वणाम् । चक्राकारं द्विचक्रञ्च सश्रीकं जलदप्रभम् । सगोप्सदं मध्यमञ्च विज्ञेयं मधुसूदनम् । सुदर्शनं चैकचक्रं शुभ्रचक्रं गदाधरम् । द्विचक्रं हयवक्त्रं चैकपीठं प्रकीर्तितम् । अतीव विसृतास्यञ्च द्विचक्रं एकदं सति । नरसिंहाभिधं ज्ञेयं सदो वैरास्यदं त्वणाम् । द्विचक्रं विसृतास्यञ्च वनमालासमन्वितं लक्ष्मीन्दसिंहं विज्ञेयं गृह्णियां सुखदं सदा । द्वारद्वये द्विचक्रञ्च सश्रीकञ्च समं स्फुटम् । वासुदेवञ्च विज्ञेयं सर्वकामफलप्रदम् । प्रद्यु-

म् १८ स्रष्टुमशक्यं नवीननीरदप्रभम् । शुधरे द्विचक्रं वज्रकं गृह्णियाञ्च सुखप्रदम् । द्वे चक्रे चैकलम्ने तु पृष्ठे यत्र तु पुष्कलम् । स्रष्टुमशक्यं विज्ञेयं सुखदं गृह्णियां सदा । अनिरुद्धश्च पीताभं वक्तुलमतिशोभनम् । सुखप्रदं गृह्णियां प्रवदन्ति मनोषियः” ब्रह्मै-प्र० १८५० ।

“शाल्यामशिलाहारगतलम्नद्विचक्रकृत् । युक्ताभो वासुदेवाख्यः सोऽव्यात् वः श्रीगदाधरः । लम्नद्विचक्रोरत्नाभः पूर्वभागे तु पुष्कलः । स्रष्टुमशक्यं प्रद्युम्नः स्रष्टुमशक्यं पीतकः । सुदीर्घशुधिरच्छिद्रः सोऽनिरुद्धस्तु वक्तुलः । नीलोद्वारि त्रिरेखस्य अथ नारायणोऽसितः । मध्ये गदाधरी रेखा नाभिचक्रमहोदतः । पृष्ठचक्रो गृह्णियां (६) अथ कपिलोऽव्यात् त्रिविन्दुकः । अथ वा पञ्चविन्दुस्तत्पूजनं ब्रह्मचारिणाम् । वराहः ७ शुभलिङ्गोऽव्यात् विप्रमस्यद्विचक्रकः । नीलस्त्रिरेखः स्थूलोऽथ कूर्ममूर्तिः स विन्दुमान् । कृष्णः स वक्तुलावर्तः पातु चोदतपृष्ठकः । श्रीधरः ८ पञ्चरेखोऽव्यात् वनमाली गदान्वितः । वामनो १० वक्तुलो तुल्यः वामचक्रः सुरेश्वरः । नानावर्णोऽनेकमूर्तिर्नागभोगी त्वनन्तकः ११ । स्थूला दामोदरो १२ नीलो मध्येचक्रः स नीलकः । संकीर्णद्वारकः सोऽव्यादथ ब्रह्मा १३ सुलोहितः । सुदीर्घरेखशुधिर एकचक्रास्वजः पृष्ठः । पृष्ठच्छिद्रः स्थूलचक्रः कृष्णो विष्णुस्तु १४ विन्दुमान् । हयपीठोऽव्यात् शकारः पञ्चरेखः सकीस्तुभः । वैकुण्ठो १५ सशिरत्नाभः एकचक्रास्वजोऽसितः । मत्स्यो १७ दीर्घास्वजाकारो द्वाररेखस्य पातु वः । वामचक्रो द्वाररेखः श्यामो वोऽव्यात् त्रिविक्रमः १८ । एकेन लक्षितो योऽव्यात् गदाधरी सुदर्शनः १९ । एकद्वारे चतुस्रकं वनमालाविभूषितम् । खरखरखासमायुक्तं गोप्सरेण विराजितम् । कदम्बकुसुमाकारं लक्ष्मीनारायणं विदुः” गरुड पु० ४५५० पुराणान्तरेष्वपि लक्ष्यान्तराणि उक्तानि दृश्यानि । तत्र लक्षणभेदस्तु विकल्पार्थः । वराहपु० भूमिं प्रति वराहोक्तिः “गृहे लिङ्गद्वयं नार्च्यं शाल्यामशिलं तथा । द्वे चक्रे द्वारकायास्तु नार्च्यं स्वर्यद्वयं तथा । शाल्यामशिला भग्ना पूजनोवा सचक्रिका । खण्डिता स्फुटिता वाऽपि शाल्यामशिला शुभा । शाल्यामो न स्रष्टव्यो ज्हीनवर्षेऽवसुधरे ! । स्त्रीशुद्धकरसंस्पर्शो वज्रसर्पापिको भवतः । मोहाव यः